

Verbinding: no.

No. 574.

Onderwerp: Land. congres v.d. F.V.S.

ACDI 606178

Dupl. _____

DAT. 27 MEI 1963

Bijl. 2

21 MEI 1963

Kort verslag van het besloten landelijk congres van de Federatie van Vrije Socialisten, gehouden op zaterdag, 20 en zondag, 21-4-1963, in Krikkenhaar te Bornerbroek (bij Almelo).

Het congres was verscheidene malen aangekondigd in Recht voor Allen. Tevens verscheen een bekendmaking in de Vrije. Aanwezig waren _____ personen, zowel mannen als vrouwen.

de conferentiezaal was een boekenstand ingericht, welke werd beheerd door _____

VERGADERING VAN ZATERDAG, 20-4-1963.

ruim 14 uur de ~~bijeenkomst~~ ^{opent te} met een woord van welkom en deelt mede dat direct na de begroeting een congresvoorzitter zal worden gekozen.

Spr. uit vervolgens waarderende woorden voor de verstandhouding in de beweging en is van mening, dat het eigen orgaan Recht voor Allen sedert de oprichting ten volle aan de gestelde eisen voldoet en dat de krant één van de weinige bladen is, die hun principe niet hebben verloochend. Wat dit congres betreft, is het te hopen, dat het evenals andere jaren een goed en vruchtbaar congres zal worden met verhelderende discussies, welke in een goede geest met het gezonde verstand voorop, mogen worden gevoerd. Gezien de korte tijd, welke beschikbaar is, is het wenselijk, dat de discussies kort en zakelijk worden gehouden.

Bij de vorige congressen is gebleken, dat het onderbrengen van de congresgangers bij de geestverwanten nogal moeilijkheden heeft opgeleverd. Enige tijd geleden is ~~dit~~ ⁱⁿ dit mooie gebouw een weekendconferentie gehouden en toen is direct het plan naar voren gekomen het congres hier eveneens te houden.

heeft toen de nodige stappen ondernomen en het resultaat is nu, dat wij in een mooie omgeving en in een goedkoop gebouw kunnen confereren. Het nadeel is, dat de kosten voor de deelnemers belangrijk hoger zijn dan voorheen. De ervaring heeft ons echter geleerd, dat men in de beweging gaarne bereid is een extra offer te brengen en zoals

herhaaldelijk naar voren heeft gebracht, zijn zij, die werkelijk een ideaal hebben, gaarne bereid te offeren.

In dit verband is het goed er nu reeds op te wijzen, dat van de aanwezigen een extra bijdrage voor de krant zal worden gevraagd.

heeft op het vorige congres wel medegedeeld, dat de financiële positie van de krant geen zorgen wekt, maar hij wist toen niet, dat een aanzienlijk bedrag had voorgesloten.

Spr. zegt vervolgens een persoonlijke mededeling te zullen doen en geraakt hierbij zichtbaar onder de indruk.

Met enkele onderbrekingen maakt hij dan bekend, dat zijn gezondheid hem belet voortaan nog congressen bij te wonen.

"In de afgelopen jaren, aldus spreker, is in de beweging een goede vriendschap ontstaan, waarbij met name mogen worden genoemd de vrienden en

Voorts is het te hopen, dat de krant zich zal kunnen uitbreiden en dat wij in de toekomst eens in staat zullen zijn de zieke kieren uit de maatschappij te verwijderen."

Spr. stelt dan punt 2 van de agenda aan de orde.

Na een korte discussie worden de congresvoorzitter en de notulisten gekozen, namelijk:

Voorzitter
notulisten

zegt het voorzitterschap te aanvaarden, spreekt de wens uit, dat allen zullen medewerken om de bijeenkomst vlot te doen verlopen en brengt agendapunt 3 in bespreking.

Spr. deelt mede, dat van bericht is ontvangen, waarin hij bekendmaakt door zijn slechte gezondheid niet meer actief aan de werkzaamheden te kunnen deelnemen.

Spr. neemt dan de financiële toestand van de krant onder de loep, zegt, dat tijdens de begroeting hierover al het één en ander is gezegd, maar dat in werkelijkheid de krant een tekort van ongeveer f 280,-- heeft.

Vervolgens worden de agendapunten 4a, 4b, en 4c achter elkaar afgewerkt.

Ten aanzien van punt 4d deelt de voorzitter mede, dat de administrateur van Recht voor Allen, wegens ziekte van hemzelf en zijn vrouw niet op tijd met zijn werkzaamheden is klaargekomen en dat daarom wordt voorgesteld dit overzicht aan de leden op te sturen, zodra het klaar is.

Allen gaan hiermede akkoord.

is van mening, dat in verband met de ziekte van MEIJER, B. naar een andere administrateur moet worden omgezien. Het ligt niet in de bedoeling deze actieve werker een trap in de rug te geven, maar de omstandigheden noodzaken ons maatregelen te nemen.

Besloten wordt dit onderwerp voorlopig aan te houden.

agendapunt 4f behandelend, somt dan een groot aantal artikelen op, welke in de afgelopen 2 jaar in Recht voor Allen zijn gepubliceerd en zegt, dat deze artikelen goed bij de lezers zijn ontvangen. Voor enkele schrijvers is het teleurstellend geweest, dat enige stukjes niet konden worden geplaatst, maar de oorzaak hiervan is geweest, dat belangrijker zaken voorrang hebben gehad.

Spr. brengt dan dank aan allen, die in de laatste 2 jaar hun medewerking hebben verleend aan het schrijven van stukjes in de krant en spreekt de wens uit, dat op dezelfde voet zal worden voortgegaan.

brengt dan namens het congres dank aan voor het vele werk, dat hij de laatste tijd op zo voortreffelijke

lijke wijze heeft gedaan en spreekt de hoop uit, dat de krant zal blijven doorgaan een apart geluid te laten horen. Het is goed, dat er ten opzichte van de krant een zakere mate van vrijheid bestaat, waardoor wij niet precies aan het lijntje behoeven te lopen, want dat zou de krant zeker schade berokkenen. Door dit alles is er een goede geest van verdraagzaamheid in de beweging gekomen, wat ook het andere werk zeer ten goede komt.

deelt vervolgens mede, dat het anarchistisch archief geen enkele reden tot klagen geeft en nog steeds kan worden uitgebreid. In het kort gesproken komt het erop neer, dat nog wel voor 10 jaar kopij aanwezig is. Enkele medewerkers zijn wel van mening, dat het aanwezige materiaal in een catalogus moet worden opgenomen, zodat ook anderen dit ter lezing kunnen krijgen, maar dit vereist zoveel extra werk, dat er dan helemaal geen doorstromen meer aan is. Voorts zou dit betekenen, dat wij er een uitleenbibliotheek op na gingen houden en dan was de kans groot, dat er op de duur niets meer terugkwam.

Hierop volgt een algemene discussie. Over het algemeen zijn de aanwezigen van mening, dat het uitlenen van lectuur onder een kleine groep geestverwanten beperkt blijft, maar anderzijds is men van mening, dat de aanwezige lectuur zuinig moet worden behandeld, omdat de toestand van de kas niet van dien aard is, dat verscheidene nieuwe boeken kunnen worden gekocht.

De suggestie komt naar voren voor de lectuur een stichting in het leven te roepen en dat zij, die overlijden, hun lectuur aan de beweging nalaten.

Hierna wordt een korte theepauze aangekondigd.

dan punt 5 van de agenda in discussie brengend, vraagt, of er ten opzichte van de verschillende onderdelen nog op- of aanmerkingen zijn.

Nadat de onderdelen a, b en c zijn goedgekeurd, wordt uitvoerig van gedachten gewisseld over punt 5d.

is van mening, dat er te weinig over het anti-militairisme in de krant is geschreven.

Daarnaast is spreker van mening, dat de artikelen over het algemeen te langdradig zijn. Dit heeft tot gevolg, dat verscheidene abonnees de kranten niet lezen en met het bandje er om meestal wegleggen.

zegt, dat in de laatste maanden een artikelenserie over verscheidene militaire situaties is verschenen. Veel aandacht is onder meer besteed aan India, Nieuw-Guinea en Cuba.

Ten aanzien van de lengte van de artikelen in de krant is de gemaakte opmerking oppervlakkig gezien zeer juist, maar wij moeten er rekening mee houden, dat het bij lange artikelen over zeer belangrijke onderwerpen gaat. Neem bijvoorbeeld de verkiezingen, hierover kan wel wekenlang worden geschreven.

Het is moeilijk om het iedereen naar de zin te maken en het kan zijn, dat de mensen in het noorden van het land liever korte krantenartikelen lezen. In het westen van het land speelt dit ni zozeer een rol.

Spr. stelt wel voor in de toekomst de krant ook voor de vrouwen aantrekkelijker te maken en om hiertoe te komen een vrouwelijke medewerkster in de redactiecommissie op te nemen.

maant tot voorzichtigheid ten aanzien van de zogenaamde bevrijdingsfronten, om dat de rassenhaat hierbij ook een belangrijke rol speelt. In het verleden hebben wij gemerkt, dat onze woorden wel eens te scherp waren en daarom is een klein beetje matiging soms wel eens op zijn plaats.

Spr. is tevens van mening, dat er weer een vaste rubriek in de krant moet komen. De artikelen onder de naam Asfaltfilosofie vallen zeer in de smaak en hiermee kunnen wij voortgaan.

is van mening, dat er in de huidige wijze van schrijven geen gevaar schuilt. In de artikelen over Cuba is Fidel Castro bepaald niet met fluwele handschoenen aangepakt, maar dit heeft geen enkel gevolg gehad.

Het opnemen van een vaste rubriek betekent, dat er dan ruimte moet worden vrijgemaakt ten koste van misschien wel zeer belangrijke mededelingen. Dit heeft dus een zeer groot nadeel. Als wel tot een vaste rubriek wordt besloten, moeten wij ons tot korte stukjes beperken.

Na een korte algemene gedachtenwisseling wordt uiteindelijk overeengekomen de rubriek Asfaltfilosofie voort te zetten, hiervoor geen vaste medewerker in te schakelen en voor het overige op de oude voet verder te gaan.

t 6a van de agenda aan de orde stellend, deelt mede, dat over de financiële positie van de krant al enkele mededelingen zijn gedaan. die door ziekte is verhinderd dit congres bij te wonen, heeft enkele aantekeningen gezonden, waaruit blijkt, dat de inkomsten van Recht voor Allen f 3200,-- bedragen en dat de uitgaven zijn vastgesteld op f 3694 zodat er een tekort van f 494,-- is. Bij dit tekort komt dan nog een gering bedrag, dat nog niet precies bekend is.

maakt bekend, dat het aantal betalende abonnees 396 bedraagt en dat er 47 niet betalende abonnementen zijn, de zogenaamde ruilnummers.

stelt voor het abonnementsgeld te verhogen omdat de kosten eveneens met sprongen omhoog gaan.

Spr. merkt hierover nog op, dat de kostprijs al geruime tijd aanzienlijk hoger ligt, omdat het personeel, dat in de drukkerij werkzaam is, niet voor c.a.o.-loon wil werken, zodat er dus zwaar te lonen moeten worden betaald. Dit is al enige tijd bekend, maar het is vergeten door te geven, vandaar dat de schuld nu is opgelopen.

zegt aan deze gang van zaken eveneens schuldig te zijn, omdat hij door een brief aan het Landelijk Comité van één en ander op de hoogte heeft gesteld, maar eveneens heeft vergeten deze brief in een vergadering ter sprake te brengen. Om te ontzien is dit punt ook niet in het Landelijk Comité besproken, maar nu hij hier niet aanwezig kan zijn, is het voor ons geen bezwaar, dat deze kwestie naar voren wordt gebracht.

Hierover wordt weer uitgebreid van gedachten gewisseld, waarbij het voorstel de krant gedurende de vakantiemaanden niet te laten verschijnen door de meeste aanwezigen wordt verworpen. Wel wordt besloten in die periode de krant tweemaal per maand te laten uitkomen, zodat 2 exemplaren per jaar worden bespaard.

Op voorstel van wordt tevens overeengekomen een brief te zenden en hem te bedanken voor al het werk, dat hij voor de beweging heeft gedaan.

Tevens wordt op voorstel van besloten een fonds op te richten om op deze manier het ontstane tekort aan te vullen, daar de meerderheid van de vergadering tegen een verhoging van de abonnementsgelden is.

juicht het voorstel een fonds op te richten toe en zegt hiervan goede resultaten te verwachten omdat er een gezonde kern is, welke gaarne tot offeren bereid is.

Een ander punt, dat indirect verband houdt met de financiële

positie van de krant, is het ter beschikking stellen van kranten voor de dienstweigeraars in het kamp te Vught.

neemt herhaaldelijk enige exemplaren mee tijdens zijn geregelde bezoeken. Indien mogelijk, moet het aantal kranten voor Vught worden vergroot. Als het lezersaantal van de krant met 100 wordt vermeerderd en wij onze vrijwillige bijdragen blijven storten, dan betekent dit, dat er voor de krant nieuwe mogelijkheden zijn.

Spr. doet dan de suggestie niet teveel ruchtbaarheid te geven aan het vastgestelde tekort.

Hierna volgt een pauze van ongeveer een uur.

de bijeenkomst heropenend, deelt mede, dat in de pauze een bedrag van f. 75,-- is gestort en dat

en hebben toegezegd jaarlijks een vrijwillige bijdrage te zullen geven. Als er onder de aanwezigen zijn, die zich eveneens garant willen stellen voor een vaste jaarlijkse gift, dan kunnen zij zich alsnog opgeven.

Over het punt, op welke manier het kastekort kan worden aangevuld, wordt nog lang en breed van gedachten gewisseld. Na ampele overweging worden uiteindelijk de volgende besluiten genomen:

1. Alle lezers zullen per brief worden opgewekt een vrijwillige bijdrage te storten, zonder dat zij in kennis worden gesteld van de omvang van het tekort;
2. Op steunlijsten zal geld worden ingezameld.
In dit geval zal bijzondere aandacht worden besteed aan het pinksterkamp, waar ook niet-abonnees komen;
3. Alle oude kranten, welke nog in voorraad zijn, zullen worden verzonden met de opwekking een kleine bijdrage te storten;
4. De colportage met de krant zal opnieuw worden bekeken vanuit het standpunt hierin meer eenheid te krijgen.

De voorzitter stelt nu eerst punt 7c aan de orde.

geen komen vast te staan, dat enkele aanwezigen aan het hervormen willen gaan en als dit gebeurt, zal een ander voor de verzending moeten zorgdragen. zegt, dat er in de krant uitvoerige discussies is

Spr. dreigt de beweging dan de rug te zullen toekeren en stelt zich dan niet meer ter beschikking om de krant te verzenden.

betoogt, dat een verkeerde gevolgtrekking heeft gemaakt uit de gevoerde discussies. Het ligt niet in de bedoeling enige reorganisaties door te voeren. Ten aanzien van het aanstaande pinksterkamp kan worden vastgesteld, dat de aanhangers van de Vrije vrijwillig moeten komen en dat het geenszins in de bedoeling ligt van onze kant enige toenadering te zoeken tot deze groep. In het verleden is hierover al voldoende gezegd en wij zijn het er nu wel over eens, dat zij uit eigen vrij wil bij ons moeten komen. Résumerend kunnen wij dus vaststellen, dat wij op de oude voet doorgaan.

Spr. stelt dan punt 7b aan de orde, stelt zonder meer vast, dat in verband met zijn ziekte aftreedt en zegt, dat nu een nieuwe administrateur moet worden benoemd.

Na veel gepraat wordt overeengekomen, dat voorlopig voor 2 jaar het werk van zal overnemen.

Na de hierop volgende korte koffiepauze wordt overgegaan to de behandeling van agendapunt 7a, de verkiezing van het Landelijk Comité, wat uiteindelijk als volgt wordt samengesteld:

, zal als voor-
n en later zal
het comité dan zonder een vaste voorzitter optreden
en bestaan uit:

Secretaris
Penningmeester

Vervolgens komt de uitbreiding van de redactiecommissie ter
tafel, waaraan zal worden toegevoegd

deelt mede om persoo bedanken
voor schap van de redactiecommissie.

In de hierop volgende discussie, welke op een woordenwisse-
uitloopt, blijkt, dat zich in Amsterdam zelf
naar voren heeft geschoven en aan de redactieverga-
deringen, omdat hij veel artikelen in Recht voor Allen schrijft.

Op een gezegde van
dat hij geen bezwaren te
die zegt, dat de zaken nu omdraait,
d een ander sta ingenomen.

Voorts wordt naar voren gebracht, dat de groep Amsterdam
naar voren heeft geschoven zonder hierover behoor-
e plegen met anderen.

geeft toe in deze in gebreke te zijn gebleven
en vr or excuus. Inderdaad is het zo, dat
zichzelf niet had mogen opgeven als lid van de redac

Over en weer slingeren de discussianten elkaar verwijten
naar het hoofd, totdat uiteindelijk tracht de zaa
te redden door de toezegging te doen ctielid ter be
schikking te zullen stellen.

handhaaft zijn besluit en stelt zich niet her-
kiesb

Hierna wordt de redactiecommissie als volgt sa engesteld:

zie blz.6a

stelt het an de
o dat de kosten hiervoor f 150,-- bedragen en
dat dus zeker op f 200,-- moet worden gerekend.

Daar op dit punt de meningen zozeer uiteenlopen, dat geen
direct besluit kan worden genomen, gaan allen akkoord met de sug-
gestie dit punt in Amsterdam nader uit te werken.

Hierna volgt het laatste agendapunt, de rondvraag.

Besloten wordt medewerking te verlenen aan het verkopen van
de a.n.v.a.-krant, welke uitsluitend zal zijn gewijd aan de
dienstweigering van

Tevens wordt ov ng te ve
lenen bij het uitgeven van de brochure, welke aan
zal zijn gewijd.

sluit deze eerste bijeenkomst te ongeveer 24
uur, ezigen een goede nachtrust en deelt mede, dat
morgen om 9.30 uur verder zal worden vergaderd.

=====

VERGADERING VAN ZONDAG, 21 APRIL 1963.

heropent te ongeveer 9.30 uur de vergadering,
vraa kosten hebben betaald, deelt mede, dat de
a.n.v.a.-krant nu reeds kan worden besteld en maakt dan bekend,
dat het gisteren opgerichte steunfonds bij de aanwezigen goed is

Tussen voegen op blz.6

men gaat dan over tot behandeling van de ingeko-
rengt het eerste voorstel van V.D. Ph.P
in discussie, en zegt, dat de kosten voor 10.000 vlugschriften
ongeveer f 120,-- zullen bedragen.

Dit voorstel wordt aangenomen.

ontvangen, want momenteel is reeds f 175,-- in dit fonds gestort. Daar er stemmen zijn opgegaan iets voor te doen, is besloten voor deze zieke met een lijst rond te gaan en hem van de opbrengst een fruitmand te sturen.

De inleiding van vanmorgen is opgesteld door , maar zal door worden voorgelezen.

wekt eerst de aanwezigen op zoveel mogelijk vragen te stellen na de inleiding en begint dan met de inleiding.

De mens heeft van oorsprong geen eigen vrijheid. Wat hij nu als zodanig beschouwt, heeft hij gekregen. Niettemin moeten wij uiting geven aan onze vrijheidsnormen, welke niet volledig kunnen zijn, omdat wij daarbij afhankelijk zijn van anderen. Hierdoor leven wij in een verstarring. De onlangs overleden filosoof Camus wist dit treffend te karakteriseren. De mens is in zoverre goed, als hij zichzelf kan bepalen, dus de mens bouwt zijn eigen leven volgens zijn eigen zedelijke normen.

Door ons is altijd gesteld, dat de universele reden zal zegen vieren. Vandaar dat het Anarchisme als een gevaar voor de grote massa wordt gezien. De tegenwoordige Staat, waarin wij leven, kan geen vrijheid brengen en alleen maar remmend werken, vandaar de verstarring. Voor een belangrijk deel is dit te wijten aan de godsdienst, welke de massa wordt ingelepeld. Immers, door de godsdienst wordt het eigen denken van de mensen nog meer vertroebeld, omdat er voor hen gedacht wordt.

Marx heeft verandering gebracht in deze verstarring. Hij heeft in zijn tijd het grote onrecht duidelijk gezien en hij had de kracht om hiertegen op te treden.

Spr. geeft dan de bekende stelling "Godsdienst is opium voor het Volk", levert kritiek op het zendingswerk en betoogt, dat dit alles leidt tot verderfelijk denken van de massa.

De jaren van het Hitler-Duitsland hebben duidelijk bewezen, dat alle remmen waren losgeslagen.

Volgens de burgerlijke pers leven wij nu in een staat van hoogconjunctuur, maar wij kunnen vaststellen, dat er nog evenveel wordt gestolen als jaren geleden. De misdaad viert nog hoogtij en ten aanzien van de oorlogsmisdadigers kunnen wij vaststellen, dat wij in deze Staat een klier van kinderlijkheid hebben. Over deze categorie en de normale misdadigers worden boekdelen rapporten geschreven en dit alles leidt tot niets. Onze tegenwoordige samenleving moet eerst goed beseffen, wat het woord vrijheid inhoudt. Als Duitsland de oorlog zou hebben gewonnen, dan waren de remmen nu helemaal losgeslagen.

Spr. brengt de rassenpolitiek van premier Verwoerd in Zuid-Afrika ter sprake en is van mening, dat, als er geen andere oplossing komt, de Zuid-Afrikaanse negers zich met geweld zullen verzetten tegen hun onderdrukking. Voorlopig blijft het nog bij lijdelijk verzet. Ditzelfde zien wij bij de negerbevolking in de Verenigde Staten van Amerika en in de jaren 1940-1945 waren het de Joden, die zonder geweld optraden tegen het Fascisme.

In Zuid-Afrika herhaalt zich de geschiedenis, welke wij in Hitler-Duitsland ten aanzien van de Joden hebben gezien.

De toekomst van de mensheid is afhankelijk van de mate van zijn eigen denken. De heersende systemen zijn erop gericht het zelfstandig denken van de mensen uit te schakelen. Als dit gelukt is een oorlog onvermijdelijk, zal er weer een grote werkloosheid komen en zal de mensheid ten gronde gaan. De kapitalisten doen hun uiterste best om dit te bereiken en wij moeten erkennen, dat hierdoor zelfs in onze kringen afvalligen zijn. Enige jaren geleden is terwille van het geld door de knieën gegaan en heeft tegen het Anarchisme

verraad gepleegd. Tegenover hebben wij altijd aan persoonsverheerlijking gedaan en de les, welke wij hieruit hebben moeten leren, is, dat wij deze slechte eigenschap moeten doorbreken.

De gezondheid van de mens is afhankelijk van de lucht, welke hij inademt. Hoe gezonder de lucht, des te beter men zich voelt. Ditzelfde geldt voor het Anarchisme. Als wij met beide benen op de grond blijven staan en de feiten reëel onder ogen zien, komen wij het verst, en zal het Anarchisme levend blijven.

Spr. kondigt dan een korte koffiepauze aan.

heropent na ongeveer een kwartier de vergadering en geeft gelegenheid tot discussie.

houdt een uitvoerig betoog over geweldloos verzet en zegt in dit verband onder meer, dat wij het gezegde van Multatuli: "De roeping van de Mens, Mens te zijn", niet uit het oog mogen verliezen. Wij mogen niet op oude herinneringen teren en het Anarchisme niet romantiseren. In de jaren 1940-1945 is er een gewelddadige strijd gevoerd, welke aan veel arbeiders het leven heeft gekost. Er is geheuld met het Fascisme en het werk van de beulen is niet onderkend. Om hierin verandering te brengen, dus de mensen te doordringen, dat zij zelf verantwoordelijk zijn, moeten wij onze krachten samenbundelen en meer ijveren voor de geweldloze strijd.

betuigt zijn instemming met de inleiding en merkt op één punt niet te kunnen onderschrijven. Als de negers in Zuid-Afrika naar de wapens zullen grijpen, dus zullen overgaan tot gewelddadig verzet, dan moet dit anders worden bekeken dan bijvoorbeeld het verzet van de Hongaren in 1956.

Het grote verschil ligt hierin, dat de Pokobeweging een strijd is tegen de apartheidspolitiek van Verwoerd. Dit is uitsluitend een kwestie van de erkenning van het menszijn.

zegt het niet met de inleiding eens te zijn. De inleider heeft zijn betoog gebaseerd op de mens van nu, maar, daar de mens een zeer gespleten wezen is en door de evolutie is vervormd en een verandering heeft ondergaan, moeten wij uitgaan van het kosmoswezen.

de discussianten beantwoordend, zegt, dat de mens zich eerst moet losmaken van het slaaf zijn en dan kan overgaan tot geweldloos verzet. In Zuid-Afrika hebben de negers zich nog niet als mens herkend en zij voelen zich nog altijd slaaf. Wij, in het Westen, kunnen de strijd met zedelijke normen aanbinden en ons door de rede laten leiden. In Hongarije zouden de Russen een welvaartsstaat brengen, maar het Hongaarse volk is verraaden en leeft nu in nog slechtere omstandigheden.

Onze denkwijze moet uitgaan van de anarchistische leer, waarbij dus de hebzucht is uitgesloten en alles vanuit de zedelijke normen wordt benaderd.

deelt hierop mede, dat de vergadering tot 14 uur wordt geschorst en dat de discussie daarna kan worden voortgezet.

Nadat gezamenlijk de maaltijd is genuttigd, voeren nog verscheidene aanwezigen het woord, waarbij echter geen nieuwe gezichten naar voren komen en al het besprokene tot in den treure wordt herhaald.

deelt dan mede, dat voor een bedrag van f 27,50 is opgehaald, merkt op, dat op een goed geslaagd congres kan worden teruggezien en spreekt de wens uit, dat, hoewel de Anarchisten maar gering in aantal zijn, toch wordt gehoopt, dat door schouder aan schouder te strijden veel goeds voor de mensheid kan worden gedaan.

Spr. sluit dan te ongeveer 16 uur het congres, EINDE.

Federatie van VRIJESOCIALISTEN

Landelijk Secretariaat:
J. de Roos, Anselmushof 2
Amsterdam-W.

Penningmeester:
J. W. Langedijk, v. Ostadestraat 263^I
Amsterdam-Z.

Orgaan, 14-daags
"RECHT VOOR ALLEN";
Adres Redactie: Pl. Kerklaan 63^{II}
Amsterdam-C.
Adres Administratie:
Kochstraat 244, Groningen.
Postgironr. 869125.

A G E N D A

en

B E S C H R I J V I N G S B R I E F

=====

van het zesde landelijk congres v.d.Fed.v.Vrije Socialisten,
te houden op "Kriekenhaar" te Bornerbroek b/Almelo op
Zaterdag, 20 en Zondag 21 april 1963.

Zaterdag : 14 u. - 17,30 u. en van 19.30 - 22,- u.
Huishoudelijk gedeelte

Zondag : 10,- - 12,- u. en van 14,- - 16,- u.
Inleiding over het onderwerp "De aspecten van het
sociaal-anarchisme in onze tijd", samengesteld door
Theo Harsman.

A G E N D A :

Begroeting
Benoeming congresvoorzitter en notulist(en)
Mededelingen en ingekomen stukken
Verslag secretaris L C
" penningmeester L C
" kasnazieners, id.
" administrateur "Recht voor Allen"
" kasnazieners id.
" redactie-commissie "Recht voor Allen"
" anarchistisch archief
Beleid L C
" penningmeester L C
" administrateur "Recht voor Allen"
" red.commissie id.
Financiële positie "Recht voor Allen"
Ideeële " " " "
Verzending " " " "
Verkiezing L C
" administrateur h.v.A.
" red.commissie "
Ingekomen voorstellen
Rondvraag en sluiting

M E D E D E L I N G E N :

Aanvang van het congres is gesteld op zaterdag, 14 uur. "Krikkenhaar" zal echter reeds vanaf 11 uur beschikbaar zijn voor hen die er prijs op stellen vooraf nog een uurtje onderling te overleggen en gedachten uit te wisselen. Om 12 uur kunnen dan gemeenschappelijk de meegebrachte boterhammen worden gegeten. Het ligt in de bedoeling, evenals op ons vorig congres, het huishoudelijk gedeelte van het congres, dus de volledige agenda, zaterdags in haar geheel af te werken om ons dan zondags (ochtend en middag) met de bekendgemaakte inleiding bezig te houden.

Logies: De kosten voor logies bedragen f. 4,-- per persoon, d.w.z.: overnachting, ontbijt, warme maaltijd en koffie/thee op zondag. Zelf meebrengen: slaapzak of lakens en sloop. Voor de broodmaaltijden op zaterdag dient ieder zelf brood mee te nemen (zowel voor 's middags als 's avonds). Voor koffie en/of thee kan worden gezorgd. Voor de corvee rekenen we natuurlijk op een aantal vrijwilligers.

Reiskosten: Het LC veronderstelt dat de gemiddelde reiskosten van de deelnemers elkaar ditmaal maar zeer weinig zullen ontlopen, zodat een hoofdelijke omslag waarschijnlijk wel achterwege kan blijven. In bijzondere gevallen zal op het congres worden voorzien. De reiskosten mogen echter voor niemand een beletsel zijn aan ons congres deel te nemen.

C O N G R E S - V O O R S T E L L E N :

1. Van F.v.d. Leur: Het congres overwege de mogelijkheid van het uitgeven van een "Anarchistisch Manifest", een vlugschrift van 4 boekpagina's, zo vaak als dit mogelijk en wenselijk is.
Toelichting: Met ons orgaan "Recht voor allen" blijven wij teveel in eigen kring, terwijl ook met andere middelen (openb. vergaderingen, colportage) weinig van onze denkbeelden naar buiten wordt uitgedragen. Daarom lijkt mij het zoeken naar andere middelen noodzakelijk om het mogelijk te maken met onze denkbeelden naar buiten te treden. Dit kan met een door mij bedoeld vlugschrift, met een bepaald afgerond onderwerp, zoals bijv. ons standpunt t.a.v. het militarisme, e.d. Financiële toelichting op het congres.
2. Uitbreiding Redactiecommissie tot vier personen: (huidige samenstelling drie). Theo Marsman stelt zich hiervoor beschikbaar en deze candidatuur wordt gesteund door de groep Amsterdam. (Zie punt 7 der agenda)
3. Suggestie LC secretaris: Het congres overwege de mogelijkheid van een afvaardiging naar de internationale anarchistische bijeenkomst in Göteborg (Zweden) op 3 en 4 aug. 1963 (Zie Internationaal Bewegingsnieuws).
Toelichting: De contacten, juist met de Scandinavische landen zijn maar zeer gering, mede ook door de taalmoeilijkheden. Deze bijeenkomst lijkt me een bijzonder gunstige gelegenheid deze contacten te verstevigen, mede ook met het oog op het organiseren van een internationale bijeenkomst in west-europa, waarvan in mijn verslag eveneens sprake is.

H e t P e r p e t u u m M o b i l e :

=====

Het is niet voor de eerste keer als ik er de aandacht op vestig dat onze huidige tijd zich kenmerkt door een hevige geestelijke crisis, maar het is noodzakelijk dat we ons steeds weer opnieuw rekenschap geven welke gevaren ons omringen en bedreigen. Een steeds verder toenemende technisering en automatisering, welke men niet anders weet aan te wenden dan in hoofdzaak in dienst van de krachten der vernietiging; een beangstigende, uitzichtloze bewapeningswedloop; rassendiscriminatie, een neo-imperialistische politiek der oude koloniale machten en een steeds meer aan invloed winnend staatsabsolutisme zijn ernstige bedreigingen van de menselijke persoonlijkheid en van de menselijke waardigheid en vrijheid. In het uitstekende OCV-bulletin nr.12 van nov.1962, handelend over "Dreigend fascisme" wordt één der vele symptomen van dit geestelijke ziekteproces op scherpe wijze geanalyseerd en besproken, met name het neo-fascisme, dat overal in de wereld op velerlei wijzen en in velerlei vormen steeds driester en brutaler de kop opsteekt. O.Noordenbos schrijft in dit bulletin dat we ons aan een illusie zouden overgeven als we zouden menen dat het fascisme, na de verpletterende nederlaag van 1945, als georganiseerde politieke macht en als geestesgesteldheid zou hebben afgedaan. Sluimerend fascisme, schrijft hij, kan overal weer wakker en werkzaam worden waar politieke en maatschappelijke toestanden een voedingsbodem ervoor doen ontstaan. Dit laatste is o.a. het geval bij de koude oorlog, waarin wij ons vanaf het einde van de oorlog bevinden, welke toestand de wederopleving van de fascistische sentimenten enorm in de hand werkt. Het fascisme leeft van primitieve gevoelens, staat vijandig tegenover zelfstandig, kritisch denken en heeft een hang naar hardheid en wreedheid. In een waarderende bespreking van dit OCV-bulletin schreef het "Haarl. Dagblad" van 22 nov.1962 dat: "het fascisme geen menselijke gelijkheid kent doch streeft naar versterking van bestaande klasse- en rassenverschillen tot een absolute overheersing van één klasse en één ras over alle andere. Het fascisme leeft van persoonlijkheidsverheerlijking, kasteterreur en gewapende machtswellust van een kleine

groep. Het rekent af met de mensen als individuen en maakt van hen gehoorzame machines of lijken, niet bij wijze van incident, doch uit principe."

Voor velen onzer zijn deze ontboezemingen over dit soort maatschappelijke wantoestanden en de geaardheid van het fascisme ongetwijfeld geen nieuwe ontdekkingen. Zij hebben uit eigen aanschouwing en ervaring het fascistische nationaal-socialisme tussen de beide wereldoorlogen zien opkomen en groeien in een tijd, welke zich kenmerkte door een ongekennde economische wereldcrisis met haar vele miljoenensterke werklozenlegers en zij hebben deze, als een lavine zich voortbewegende pest reeds toen op hun juiste waarde geschat en intensief aan de bestrijding daarvan deelgenomen. Maar de heersende geweldscultus - niet uitsluitend in naties met een totalitair karakter, doch eveneens in de "vrije" democratische landen - leidden overal in de wereld noodwendig tot totalitaire opvattingen en methoden en werkten aldus een verdere groei van het fascisme in de hand met als resultaat de mensonwaardige wereldcatastrofe 1939-1945. Maar zelfs al zijn al deze verschijnselen van decadentie en ontbinding van ons maatschappelijk bestel niet ongemerkt aan ons voorbijgegaan, toch is het goed, ja blijft het zelfs een eis dat we ons hiervan steeds weer opnieuw rekenschap geven en dergelijke toestanden steeds weer opnieuw als onheilspellend signaleren. Zouden we dit nalaten dan zouden we ons slechts aan een noodlottige struisvogelpolitiek schuldig maken en ons op de duur met het idee vertrouwd maken dat het met dit gevaar wel niet zo'n vaart zal lopen. We zouden dan spoedig door de harde werkelijkheid opnieuw met ons neus op de feiten worden gedrukt, maar dan als het reeds te laat is er nog iets tegen te kunnen doen.

I s h e r s t e l m o g e l i j k ?
= = = = =

Bij dit alles vragen we ons verontrust maar niettemin in alle ernst af of herstel mogelijk is, en hoe. Of er hoop is dat de mensheid dit geestelijke ziekteproces eens zal weten te overwinnen. Velen zien slechts dat de destructieve krachten in de wereld en de op puur materialisme gerichte mentaliteit nog iedere dag aan kracht en invloed winnen, menen dat hiertegen geen en-

kel kruid gewassen is en geven zich daarom over aan een doffe berusting en een egocentrische onverschilligheid. Zij ontdekken geen enkel lichtpuntje in deze chaos; doen daarvoor oog niet de minste moeite en zien geen enkel symptoom van verandering of vernieuwing. Er zijn er, die zich evenals wij de dreigende gevaren van de bestaande toestand realiseren, die bezield zijn door het verlangen hierin veranderingen ten goede aan te brengen. Dit trachten zij te bewerkstelligen met hun streven naar de totstandkoming van verbeteringen in bepaalde sectoren van het maatschappelijke leven, bijv. op sociaal-economisch gebied; door steun aan hulpbehoevenden en ouden van dagen; verbeteringen van de bestaande toestanden bij de rechtspraak en het gevangeniswezen (reclassering), enz. enz. Bij hun ongetwijfeld volijverig en lofwaardig streven vergeten zij echter maar al te dikwijls dat zij van de ontstellend grote nood die er op allerlei gebied bestaat, maar een zeer klein deel in hun directe omgeving kunnen helpen lenigen. De werkelijke maatschappelijke noden in hun totaliteit kunnen zij op deze wijze nimmer overwinnen en opheffen, ten eerste omdat hun middelen daartoe te beperkt zijn, maar vooral omdat hun pogen een fundamenteel nieuwe instelling en achtergrond mist. Zij dringen niet door tot de diepste oorzaken, die tot het kwaad hebben geleid en missen daardoor het inzicht dat de uiteindelijke opheffing van de voortwoekerende maatschappelijke noden slechts mogelijk is door de bestrijding van het kwaad bij de wortels.

Daarnaast zijn er de "zware jongens", de geldmagnaten, die de nood en het gebrek in de wereld wel willen helpen lenigen, maar tegelijkertijd van de nood een deugd willen maken. Hun "edel" streven wordt in vrijwel alle gevallen niet gedragen door de gedachte dat hulp aan in nood verkerende volkeren een noodzakelijke mensenplicht is, zonder oogmerken van zelfverrijking, maar in hoofdzaak beheerst door hun winsthonger. Het door hen geïnvesteerde, en wat zij noemen risicodragend kapitaal dient allereerst de gewenste woekerrente op te brengen, terwijl het resultaat van de "hulp" uit deze hoek er meestal op neerkomt dat de noodlijdende bevolking er weinig of niets van merkt, ondanks hun harde werken, omdat het beschikbaar gestelde kapitaal of gebruikt wordt voor een (gedwongen) aankoop van oorlogs-

tuig, òf in handen wordt gespeeld van een aantal mensen die bereid zijn naar de pijpen van hun geldschifters te dansen en de exploitatie der bevolking voortzetten, mede ten eigen baten. Van de grote politieke partijen en vakbewegingen tenslotte kunnen we nauwelijks een positieve bijdrage verwachten om uit deze impasse te geraken. Met hun behoudensgezinde politiek en instelling zijn deze langzaam maar zeker verworven tot gewillige instrumenten in handen der overheid en der kapitalistische belangengroepen, die ten koste van alles de vrede in het arbeidsproces willen verzekeren terwille van de wisnten. Iedere poging tot vernieuwing, ieder nieuw geluid wordt door hen beoordeeld als een aantasting en een bedreiging van de gezapige rust in hun eigen "heilige huisjes". Zelfcritiek en zelfherziening zijn in deze kringen zo langzamerhand tot vervagende begrippen geworden, overigens een bedenkelijk symptoom in een democratische wereld.

Het constateren van het bestaan en voortwoekeren van al deze geestelijke en maatschappelijke wantoestanden veroorzaken bij velen onzer tijdgenoten, zonder enige twijfel, een diep gevoel van onbehagen, maar moeten we al deze pessimistische geluiden, deze symptomen van verval en destructie nu beslist alléén maar zien als verschijnselen van een langzame, totale ondergang der menselijke cultuur? Of is het mogelijk dat we hier geconfronteerd worden met een o.v.e.r.g.a.n.g.s.f.a.s.e in de cultuurhistorie der mensheid? Een overgangsfase, waarbij we dan de onttakeling der verouderde en overleefde menselijke gedragspatronen als een fundamenteel noodzakelijke voorwaarde moeten zien om het nieuwe mogelijk te kunnen maken?

Geen mens kan op dergelijke hypothetisch gestelde vragen een afdoend en positief antwoord geven, maar wel kunnen we met zekerheid vaststellen dat de tendentie van vele getuigenissen en gedragsuitingen in allerlei, uiteenlopende kringen, onmiskenbaar een groeiende waardering vertonen van de menselijke vrijheid en waardigheid en een respectering van het individu als menselijke persoonlijkheid. Zeker, dit alles is nog maar gering in omvang en blijft voor hen die op een verouderd standpunt blijven staan nog in nevelen gehuld, maar zoals zo vaak in het leven begint het nieuwe klein en groeit het langzaam en

geleidelijk, gedragen en gestuwd door kleinere groepen en door individuele werkzaamheid. De achtergronden en overwegingen zijn weliswaar niet altijd zoals wij ze graag zouden willen zien, maar het feit dat zich een kentering in het denken aan het voltrekken is kan ons niet anders dan optimistisch voor de toekomst stemmen. Naarmate de nieuwe geestesgesteldheid groeit en tot rijpheid komt neemt de invloed der oude cultuurpatronen geleidelijk af om tenslotte geheel te verdwijnen. Een nieuwe fase, echter op hoger geestelijk niveau, met geheel nieuwe perspectieven zal haar intrede hebben gedaan, echter om op haar beurt na verloop van kortere of langere tijd hetzelfde lot te moeten ondergaan om opnieuw te worden verdrongen door weer nieuwere fasen met opnieuw hogere geestelijke waarden. Deze ontwikkeling in de wordingsgeschiedenis der mensheid, deze voortdurende wisseling en vernieuwing, deze opwenteling naar steeds hogere levensvormen is juist het karakteristieke kenmerk van ons streven naar een maatschappijvorm, die haar basis vindt in de anarchistische idee.

O n z e T a a k :
 = = = = =

Indien ik tenslotte in dit wordingsproces van groei en vernieuwing onze taak als anarchisten, als mensen die streven naar een hogere orde van waarachtig s a m e n leven zou willen formuleren, dan meen ik het voor deze keer het beste te kunnen doen met de woorden van iemand, die nu juist niet tot onze kring behoort.

Dr.H.Groot zegt in zijn boek "Symptomen van een nieuwe geesteshouding", waarin hij hetzelfde probleem behandelt het volgende : "Ik geef toe dat een pessimistische visie begrijpelijk is. Maar het is mijn persoonlijke overtuiging dat de toekomst minder tragisch zal blijken te zijn dan verwacht zou kunnen worden. Voorwaarde hiertoe is het onder de ogen zien van de bestaande situatie en vervolgens besluiten mee te werken met de creatieve krachten die aanwezig en machtig zijn. De waarde van het onder ogen zien van de situatie is

volgens mijn mening vooral hierin gelegen, dan dat duidelijk wordt hoezeer het noodzakelijk is zich met eigen persoon in te zetten voor het tegengaan van een wereldramp en het versnellen van het tempo van de vernieuwing. Meer dan alle woorden werkt het levend voorbeeld. Het mag dan waar zijn dat slechts een kleine minderheid de ernst van de toestand heeft ingezien en bereid is mee te werken aan het voorkomen van een algehele vernietiging. Hier staat tegenover dat zij gedragen wordt door een geestelijke achtergrond die ten enen male ontbreekt aan de tegenstroom. En de geschiedenis heeft reeds zoveel malen aangetoond dat een dergelijke ruggesteun op den duur meer waard is dan louter materiële mogelijkheden. Dit alles overwegend blijft mijn eindconclusie : wie zich ernstig rekenschap geeft van de verandering die zich voltrekt in de geestestoestand der mensheid heeft alle reden, elk pessimisme ten spijt, de toekomst met vertrouwen tegemoet te treden. Of hij zelf de volle ontplooiing van het komende tijdperk zal aanschouwen is op zijn minst twijfelachtig. Het doet er ook niet toe. Hij zal meegewerkt hebben aan het totstandkomen ervan -- en meer kan eigenlijk niemand wensen.", aldus Dr.H.Groot.

Indien we, als laatste woord, het werk in onze kring dat we verricht hebben in het verleden, en indien we onze taak die nog voor ons ligt in deze geest opvatten en begrijpen, dan geloof ik wel met recht te mogen en kunnen zeggen dat ons werk verantwoord, maar bovenal zinvol is, zodat er alle reden is hiarmede ook in de naaste toekomst te blijven doorgaan.

J. de Roos.

Van het LANDELIJK COMITE :

=====

Als ik mij bij de voorbereiding en samenstelling van de beschrijvingsbrief voor ons 6e landelijke congres van onze Federatie van Vrije Socialistten nog eens verdiep in de voorafgaande beschrijvingsbrief van ons congres van april 1951 dan zou ik geneigd zijn vast te stellen dat er in die twee jaren wezenlijk maar weinig is veranderd. Van grote propaganda-activiteiten onder mensen, die buiten onze - of buiten iedere andere beweging staan, is geen sprake geweest en eerlijk gezegd had ik mij op dit punt ook geen illusies gemaakt. Er zijn nog altijd mensen onder ons die nog dromen van "die goede, oude tijd" van acties met colporteren, openbare vergaderingen, agitatie, demonstraties, enz. Zij hameren onophoudelijk op dit aambeeld omdat dit voor hen een graadmeter schijnt te zijn, waarvan zij de levensvatbaarheid onzer beweging kunnen aflezen, maar hun pogen en aandringen heeft weinig of geen resultaat. Dat dergl. acties thans ontbreken betekent echter geenszins dat daarmee ook de anarchistische idee en beweging zou hebben afgedaan. De sterk gewijzigde levensomstandigheden, waaronder we sinds de 2e wereldoorlog leven zijn er m.i. vrij zeker de oorzaak van dat dit soort acties niet alleen niet meer bij de massa aanspreekt, doch ook dat onze eigen mensen klaarblijkelijk hiertoe niet meer bereid zijn. Niet uitsluitend omdat ze de ervaring hebben opgedaan dat de massa hiervoor thans ongevoelig is maar eveneens omdat ze blijkbaar zelf ook door andere zaken in hun privé-leven in beslag worden genomen. Dit is geen verschijnsel dat zich uitsluitend in onze rijen voordoet, maar we kunnen het gerust een algemeen voorkomend verschijnsel noemen.

En toch ben ik niet pessimistisch en durf ik te zeggen dat het geen verloren jaren geweest zijn. Met de regelmaat van een klok verscheen in die twee jaren elk 14 dagen ons orgaan "Recht voor Allen", waarin wij naar beste vermogen getracht hebben, met een eigen geluid, de vele wereldproblemen op politiek, maatschappelijk en geestelijk gebied te belichten en te benaderen. Hierbij werd steeds zoveel mogelijk gestreefd naar conclusies van opbouwende en creatieve aard. Ik behoor niet tot diegenen die ons orgaan in hoofdzaak beschouwen voor de propaganda naar buiten, maar zie ons orgaan als een onmisbaar middel dat ook in belangrijke mate in een behoefte in eigen kring voorziet, zoals het verstevigen der onderlinge banden, het verdiepen van onze inzichten en het uitbouwen en de onophoudelijke herziening van onze beginselen.

o

o o

Dit verslag wordt dan ook geen lange opsomming van allerlei activiteiten op propagandistisch gebied.

Tot tweemaal toe werd door het LC getracht om te komen tot de uitgave van een brochure, welke plannen beide malen schipbreuk leden om geheel verschillende redenen. In begin 1952 werd op initiatief van Hk. de Groot besloten een brochure uit te geven over de betekenis en achtergronden der diverse vredesmarsen, in 't bijzonder de Amerika-Europamars, in welke brochure dan tevens onze gezichtspunten ten opzichte van oorlog en vrede zouden worden belicht. Jelle v.d. Brug werd bereid gevonden de samenstelling dezer brochure op zich te nemen. De nodige gegevens hiervoor (in 't bijzonder over de achtergronden van de Amerika-Europamars) hoopte hij te kunnen verkrijgen van Lehmann,

één der organisatoren en deelnemers aan deze mars. Op zijn verzoek (tweemaal) aan Lehmann hiertoe kreeg hij echter geen antwoord, omdat deze zich inmiddels, naar later bleek, in Afrika voor vredeswerk had ingezet. Hoewel ik deze kwestie nog enige malen bij Jelle en Henk te berde bracht is er van dit plan helaas niets terecht gekomen, althans tot de dag van vandaag niet. Het tweede plan om een brochure uit te geven ontstond toen ik voor "Recht voor Allen" een herdenkingsartikel samenstelde over de Italiaanse anarchist Errico Malatesta, die leefde van 1853-1932. Het zeskolomsartikel bleek naar een zeer klein gedeelte te kunnen bevatten van alles wat ik na doorwerking van brochures en de biographie van Max Hettlau over Malatesta te weten kwam over deze figuur. De weinige brochures die vóór de oorlog over Malatesta in ons land werden uitgegeven zijn praktisch niet meer verkrijgbaar en bovendien bleek mij in gesprekken met diverse geestverwanten dat men weinig of in 't geheel niets over en van Malatesta (meer) wist. Men herinnerden zich hoogstens nog de naam. Enige malen werd in "Recht voor Allen" een oproep geplaatst of hierbij op de medewerking in het land zou kunnen worden gerekend en voorgesteld dat ieder zich voor een groter of kleiner bedrag garant zou stellen, voor welk bedrag dan brochures zouden worden geleverd, waarmee kon worden gewerkt. Het resultaat van deze oproepen was dermate bedroevend - slechts enkelingen reageerden en zegden daadwerkelijke steun toe - dat voorlopig van de uitgave moest worden afgezien. Bovendien werd dit plan doorkruist door een suggestie uit het noorden des lands, waar men de uitgave van een brochure over de zaak rond Cuba op dat moment van meer belang achtte.

o°o

Indien ik onze activiteit rondom ons blad "Recht voor Allen" even buiten beschouwing laat, dan heeft het zwaartepunt van onze andere activiteiten naar mijn meening wel hoofdzakelijk gelegen in de samenwerking met andere organisaties, in hoofdzaak op het terrein van de strijd vóór de vrede en tegen de oorlog en oorlogsvoorbereiding.

De C.C.V. Over onze samenwerking in de OCV behoeft ik ditmaal niet zo uitvoerig te zijn als de vorige keer het geval was, ook al omdat de activiteiten vanuit die hoek niet zo veelvuldig waren. Na de uittreding van "Kerk en Vrede" en de "Doopsgezinde Vredesgroep" - welke beide groeperingen zich echter op de landelijke afgevaardigdenvergaderingen regelmatig door "Waarnemers" lieten vertegenwoordigen - is er langzamerhand toch weer wat meer stabiliteit ingetreden. Er werden sindsdien twee bulletins uitgegeven en in ons orgaan ingelagd. Eén met het onderwerp "Is zelfbescherming mogelijk" (oplaag 10.000 st.) en één over "Dreigend Fascisme" (oplaag 7000 st.). Geen grote oogst dus, doch er bestaan plannen om er naar te streven in 't vervolg minstens tweemaal per jaar een bulletin te doen verschijnen, mits zich geschikte aanleidingen hiertoe voordoen, dus niet periodiek. Meer dan tweemaal per jaar is niet alleen voor ons, doch ook voor andere organisaties financieel bezwaarlijk. Er zijn bladen van grotere omvang, die namelijk de mogelijkheid hebben bij het inleggen van het bulletin een deel van hun eigen orgaan hieraan op te offeren, waardoor het voor hen geen extra kosten betekent. Bij onze kleine krant bestaat die mogelijkheid niet en elk bulletin betekent dus een extra verzwaring van ons financieel budget.

Verder werd in oktober 1961 een studie-conferentie gehouden met Devi Prasad (India) en E. Buter als inleiders over het thema Geestelijke weerbaarheid; een conferentie die geslaagd kan worden genoemd. Van de discussiegelegenheid werd, vooral door een aantal aanwezige jongeren druk gebruik gemaakt. Reeds enige tijd bestaan er plannen iets dergelijks opnieuw te arrangeren, speciaal voor jongeren, maar de voorbereidingen hiertoe verlopen nogal wat stroef. Daarnaast was de OCV nauw betrokken in de organisatie van de demonstratieve bijeenkomsten in de kwesties rondom Nieuw Guinea en het verblijf van de "Everyman III" in Amsterdam. Beide vergaderingen kunnen als geslaagd worden beschouwd.

Door onze Federatie werd bij de OCV een voorstel, of liever gezegd een suggestie gebracht, voortgekomen uit het brein van Theo Harsman, waarvan de bedoeling was tot meerdere activiteit te komen. Het stuk in haar geheel is te lang om hier over te nemen, maar het slot en tevens de kern ervan luidde: "als strijdmiddel, als training en als poging tot opvoeding van eigen persoonlijkheid hebben wij een daad te stellen die tot heden in de oorlogsbestrijding nog zelden is gesteld. De kern van het kwaad moet in zijn slagader worden aangetast: in het bedrijf. Vijf dagen per week werken we in dit leven in een oorlogseconomie. **VIJF MINUTEN** per week zullen we deze oorlogseconomie afwijzen; vijf minuten staken en ons op de vrede dienen te bezinnen. Vijf minuten staken en in bedrijf, op school, in de collegezaal, op straat en overal waar dit mogelijk is van onze vredeswil getuigen. Met het uitreiken van pamfletten en verder ieder op zijn eigen wijze, met sit-down op het trottoir, met roepen of schreeuwen, met het afsteken van een korte redevoering of alleen maar door zwijsend te blijven staan. Maar overal op juist **d e z e l f d e** vijf minuten."

Het voorstel werd door de OCV vermenigvuldigd en onder de afgevaardigden der aangesloten organisaties verspreid om het in hun eigen organisaties te kunnen bespreken. Bij de daarop volgende bespreking bleek dat men vrijwel unaniem met deze suggestie kon instemmen, doch de realiseringmogelijkheden niet direct kon zien. Voorlopig wilde men in de OCV volstaan door het plan in de diverse bladen der organisaties meer bekendheid te geven, terwijl de OCV bereid bleek in voorkomende individuele gevallen van acties van dit soort haar steun en medewerking te verlenen.

Tenslotte kan ik als laatste nieuws uit de OCV nog vermelden dat bij **A. Storm** plannen bestaan een herdenkings-studieconferentie te organiseren naar aanleiding van het feit dat het dit najaar 25 jaar geleden is dat Bart de Ligt overleed. De OCV heeft thans het initiatief genomen zich met Storm in verbinding te stellen en aangeboden haar schouders onder de (mede)organisering te zetten, een initiatief dat we zeker kunnen toejuichen. Ook werd nog de suggestie uitgesproken een OCV bulletin aan dit feit, en dus aan de betekenis van het werk van Bart de Ligt te wijden. Zodra de eerste voorbereidende besprekingen zullen plaatsvinden zullen Bart Haan en ondergetekende hieraan namens de OCV deelnemen.

Al met al heeft de OCV, ondanks enkele moeilijke jaren, haar nuttigheid en levensvatbaarheid bewezen, indien we dit althans willen bezien binnen het raam van haar praktische mogelijkheden,

namelijk een contacts-, gespreks-, en studiecentrum op het terrein van de strijd tegen oorlog en oorlogsvoorbereiding.

o
o
o
Comité '61, '62, '63 voor de Vrede: Het mag wel als bekend verondersteld worden dat dit comité geen samenwerking kent van organisaties, doch uitsluitend van personen. De organisaties hebben dus ook geen enkele invloed op de besluitvorming in dit comité of bij de samenstelling van het apparaat dat de besluiten ten uitvoer brengt. De berichten en bekendmakingen van dit comité, betrekking hebbend op haar activiteiten werden door ons, voor zover men ze ons toezond, steeds in ons orgaan gepubliceerd. Een verzoek van dit comité, gericht aan onze Federatie om haar jaarlijks met een vast bedrag te steunen werd door het LC in een met redenen omschreven brief afgewezen.

o
o
Hiroshima-herdenking: Aan deze herdenking, gehouden op 6 aug. 1962 te Amsterdam werd door ons deelgenomen, in samenwerking met een aantal andere organisaties.

o
o
Oprichtingsplannen Comité van 100 in Nederland: In nov. 1962 werd in A'dam een intern. bijeenkomst gehouden om te komen tot meerdere en betere internationale samenwerking op vredesgebied en uitwisseling van ervaringen en gedachten. Oorspronkelijk lag het in de bedoeling om tot de vorming van een Europees comité van 100 te komen, een plan waarvan men later is afgestapt. Verder bestond het plan ook in ons land tot een Comité van 100 te komen. Geruime tijd vóór het tijdstip van deze intern. bijeenkomst heeft het LC schriftelijk haar zienswijze aan dit comité voor voorbereiding bekend gemaakt en het voorstel gedaan een vóór-bespreking te houden over de specifiek hollandse problemen, teneinde op de intern. bijeenkomst beslagen ten ijs te kunnen komen. Dit comité achtte het schijnbaar zelfs niet eens de moeite waard onze brief te beantwoorden, zodat de intern. bijeenkomst door niemand onzer Federatie werd bijgewoond.

In 't algemeen zou ik over de samenwerking op vredesgebied nog willen opmerken dat steeds meer comité's in 't leven worden geroepen, die alle zeggen te beogen een coördinatie van het vredeswerk en een samenbundeling van de vredeskrachten. Maar al deze verschillende comité's brengen hun eigen werk en beslommeringen, en vooral ook hun eigen financiële lasten met zich mee. Voor de enkelingen van ons, die met hun werk voor redactie en LC toch al zwaar zijn belast, is het bovendien een onmogelijkheid geworden steeds weer al die werkersvergaderingen van die verschillende comité's bij te wonen. Bovendien is het ook niet zo dat er werkelijk iets nieuws gebracht wordt. In principe heeft het LC zich in hoofdzaak bepaald bij de samenwerking op vredesgebied tot de OCV. Ook de OCV is bij een internationale aangesloten, (het I.V.B. te Genève, voorheen ILCOF) met een eigen bureau en een vaste, betaalde medewerker. Deze internationale organiseert jaarlijks, in steeds verschillende landen, studieconferenties, waaraan steeds door een afgevaardigde van de OCV wordt deelgenomen en verslag wordt uitgebracht. In 1962 werd deze conferentie in Oxford (Engeland) gehouden en

werd ondertekende hiervoor uitgenodigd. Door reeds andere lopende afspraken kon ik deze uitnodiging helaas niet aanvaarden. Of al die nieuw gevormde comité's uiteindelijk tot een werkelijke coördinatie en samenbundeling van vredeskrachten bijdragen, meen ik bovendien ook nog ernstig in twijfel te moeten trekken.

o

o o

Comité Hulp stakend Spanje: De actie van dit comité, waaraan wij vanaf de eerste dag van haar oprichting hebben meegewerkt, kan als zeer goed geslaagd worden. Zoals reeds in de bladen werd gepubliceerd werd een bedrag van bijna f. 7400,-- voor de slachtoffers van de spaanse stakingen afgedragen, terwijl nog een bedrag van ruim f. 1000,-- bij het comité berust. Hoewel wij ons op het standpunt hadden gesteld dat ook dit restant beschikbaar gesteld diende te worden voor het doel waarvoor het was geofferd, bleken de overige organisaties van mening te zijn dat dit bedrag als reserve diende te blijven gereserveerd om bij event. volgende acties direct weer wat geld om handen te hebben. Het comité blijft namelijk intact, zij het sluimerend, om wanneer nodig direct weer actief te kunnen optreden. Een onverkwikkelijk incident deed zich voor toen de voorzitter van het comité, Alb de Jong in een radio-uitzending, daartoe in de gelegenheid gesteld door de PSP, bij een uiteenzetting over de bedoelingen van het comité, alle medewerkende organisaties bij name noemde, uitgezonderd echter onze Federatie, over welk feit ik aan De J. een scherpe brief schreef, waarop hij echter, rechtstreeks aan mij, nimmer heeft geantwoord. Aangezien het doel van het comité dermate belangrijk was heeft dit incident op onze verdere medewerking aan dit comité geen verdere invloed gehad.

o o

aan enkele acties hebben wij om principiële redenen onze medewerking geweigerd, zoals de ondertekening van een sympathiebetuiging aan de conferentie van Beograd van regeringsvertegenwoordigers van die landen, die noch bij het westelijk, noch bij het oostelijk blok waren aangesloten; alsmede de ondertekening van een verzoekschrift, gericht aan de Nederl. regering om haar invloed aan te wenden o.a. in de Ver.N. om de totstandkoming van een onafhankelijk Sijerije te bevorderen en de terreur in Angola te veroordelen.

o o

Enkele malen bereikte het LC verzoeken om inlichtingen omtrent de doelstellingen onzer beweging. Het beantwoorden hiervan per brief is echter geen eenvoudige zaak, mede ook omdat we niet over een beginselverklaring beschikken. In dergl. gevallen hebben we de vragers-belangstellenden geruime tijd ons orgaan gezonden, waaruit ze een indruk konden krijgen van hetgeen wij nastreven en werd hen na verloop van tijd gevraagd of zij zich wilden abonneren. In een enkel geval heeft dit tot een nieuwe abonné geleid. Van een student, die een skriptie (soort opstel) over dienstweigering moest schrijven kregen wij het verzoek om ons standpunt in deze te willen berichten. Het antwoord aan hem werd - in een wat gewijzigde vorm - als artikel opgenomen in ons blad onder de titel "Anarchisme en Dienstweigering". In één geval hebben we een aanmelding als medewerker(ster) aan onze Federatie van de hand moeten wijzen, nml. Lies Kéja-Janbroes,

op grond van haar standpunt t.a.v. het parlementarisme, welk standpunt niet met onze doelstellingen in overeenstemming was te brengen.

"Rugwash" De drie nummers van "Recht voor allen" met de artikelenreeks over de betekenis en ons standpunt t.a.v. de "Rugwash"-beweging werd aan een twaalfstal geleerden, die nauw bij deze beweging zijn betrokken, toegezonden. Een groter aantal was helaas niet mogelijk door het ontbreken van een voldoende aantal beschikbare bladen.

Anarchistisch archief: Bijzondere nieuwe aanwinsten voor ons archief zijn er, bij mijn weten, niet te vermelden. Wel werd door mij bij Uitgeverij Brill te Leiden getracht een recensie-exemplaar te bemachtigen van "Bakounine's archives", echter zonder resultaat. Hiervan is de prijs per deel f. 55,-- aanschaffing van het complete werk zou dus nogal wat geld vergen. Deze winter is in ieder geval door Bart Haan het archief beter grondend, war de bruikbaarheid ongetwijfeld ten goede zal zijn gekomen.

INTERNATIONAAL BEWEGINGSNIEUWS :

=====

In de beschrijvingsbrieven van onze twee laatste congressen, nml. van 1959 en 1961 heb ik uitvoerige overzichten gegeven van de bestaande toestanden en de ontwikkeling der internationale contacten in de anarchistische beweging. Na het intern. congres van 1958 in Londen werd het secretariaat der Internationale, de CIA, door de engelse vrienden waargenomen. De franse geestverwanten, die het vóórdien vele jaren gedaan hadden (de ORIA) beoordeelden de politieke situatie in Frankrijk in 1958 als een dermate groot gevaar voor een blijvend goede functionering van deze Internationale, dat zij op verplaatsing van het secretariaat aandrongen om een ongestoorde voortzetting van dit contactwerk te verzekeren. Reeds in 1961 schreef ik dat bij de CIA moeilijkheden waren ontstaan bij de uitvoering der vastgestelde taken, welke moeilijkheden hoofdzakelijk hun oorzaak vonden in een gebrek aan medewerking. Enkele kameraden gaven er dan ook de brui aan, doch de secretaris der CIA vond enkele andere kameraden bereid de opengevallen plaatsen opnieuw te bezetten, een oplossing die algemeen aanvaard werd tot een eerstvolgend internationaal congres. Het bleek echter al spoedig dat ook met de nieuw aangetrokken krachten de moeilijkheden niet waren overwonnen en dat de op het congres van 1958 gemeenschappelijk vastgelegde taken van de CIA niet tot uitvoering konden worden gebracht. Of uitsluitend gebrek aan medewerking de oorzaak van dit alles was wil ik hier in dit overzicht in het midden laten, doch ik wil slechts het feit vaststellen dat verdere berichten en contacten geheel ophielden. Mijn persoonlijke contacten bleven, als voorheen, bestaan met kameraden in Duitsland, België, Zwitserland en door uitwisseling van ons orgaan met andere geestverwante bladen, overal in de wereld. Het waarde-volle contact dat met de ORIA/CIA werd beoogd, ging praktisch verloren. Terwijl vrijwel alle geestelijke en politieke bewegingen in de wereld, daarbij gebruik makend van de steeds beter wordende internationale verkeersmogelijkheden, hun internationale contacten en verbindingen met succes weten te handhaven en zelfs uit te breiden, ziet een bij uitstek internationaal ingestelde en

georiënteerde beweging als de anarchistische daartoe geen kans, waarmede ongetwijfeld een onbevredigende toestand is ontstaan. Daarom werd reeds geruime tijd geleden door mij het initiatief genomen om te trachten in deze situatie een verbetering te bewerkstelligen en de intern. contacten weer opnieuw mogelijk te maken, desnoods voorlopig in een meer beperkt west-europees verband met de mogelijkheid dit gelijdelijk weer verder uit te bouwen. Verschillende kameraden uit Duitsland, België en Frankrijk hebben hierna reeds hun instemming betuigd en medewerking toegezegd aan een samenkomst waar deze plannen ter bespreking en eventueel verwerkelijking zouden worden gebracht. Bij de voorbereiding van deze samenkomst werd door onze vriend De Smet uit Brussel de franssprekende landen bewerkt, terwijl ik mij met de overige landen bemoeide. Het ziet er op dit moment niet naar uit dat het nog dit jaar tot deze samenkomst zal komen, zoals oorspronkelijk in mijn bedoeling had gelegen. Het lijkt mij beter een dergl. bijeenkomst tot 1964 uit te stellen, mede ook omdat de Zweedse anarchisten deze zomer in Göteborg (Zweden), op 4 en 5 aug., hun congres houden en de anarchisten uit andere landen hebben opgeroepen en uitgenodigd tot een intern. bijeenkomst ter versteviging der persoonlijke contacten. Deze bijeenkomst lijkt mij een bijzonder gunstige gelegenheid ook de scandinavische geestverwanten in een persoonlijk gesprek te animeren voor bovenbedoelde samenkomst in 1964.

De taak van een anarchistisch contactcentrum zou ik voorlopig als volgt willen omschrijven :

1. het onderhouden en verstevigen van reeds bestaande contacten, alsmede het leggen van nieuwe contacten, overal waar zich de gelegenheid daartoe voordoet;
2. de periodieke uitgave van een contactbulletin met bewegingsnieuws en actualiteiten, alsmede de mogelijkheid tot uitwisseling van ideeën, opvattingen en ervaringen over allerlei problemen, zoals anti-militarisme, dienstweigering, opvoedkunde, jeugdproblemen, seksualiteit, economische vraagstukken, enz., met de bedoeling onze beginselen te verdiepen en te herzien.
3. we zullen de waarde van de diverse richtingen en stromingen in de anarchistische bewegingen in de wereld in een geest van kameraadschap en vreedzaamheid dienen te leren erkennen en respecteren, teneinde tot een harmonische samenwerking te kunnen komen bij het gemeenschappelijk uitvoeren van gemeenschappelijk vastgestelde taken, op basis van tijdelijke of langdurige samenwerking en in overeenstemming met omstandigheden en mogelijkheden.

Deze taakomschrijving is natuurlijk met andere suggesties voor uitbreiding vatbaar.

Het is mijn stellige overtuiging dat we door een daadwerkelijke medewerking aan het opnieuw totstandkomen van een meer regelmatig internationaal contact in de anarchistische beweging positief zullen kunnen bijdragen tot meer onderling begrip en tot meerdere waardering en erkenning van meningen op punten van minder vitaal belang.

J. de Roos